

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 5. decembra 2013*

„Prosto gibanje delavcev — Člen 45 PDEU — Uredba (EU) št. 492/2011 — Člen 7(1) — Nacionalna ureditev, ki določa delno upoštevanje delovne dobe, dopolnjene pri delodajalcu, ki ni Land Salzburg — Omejitev prostega gibanja delavcev — Utemeljitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Cilj vezanosti — Upravna poenostavitev — Preglednost“

V zadevi C-514/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) z odločbo z dne 23. oktobra 2012, ki je prispela na Sodišče 14. novembra 2012, v postopku

Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

proti

Land Salzburg,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot in A. Arabadžiev (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. septembra 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH C. Mahringer, odvetnik,
- za Land Salzburg I. Harrer-Hörzinger, odvetnica, in P. Sieberer, Prozessbevollmächtigter,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer in M. Winkler, agentki,
- za nemško vlado T. Henze, K. Petersen in A. Wiedmann, agenti,
- za Evropsko komisijo J. Enegren, V. Kreuschitz in F. Schatz, agenti,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 45 PDEU in 7(1) Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji (UL L 141, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH (svet delavcev javnega podjetja za upravljanje klinik Land Salzburg) in Land Salzburg v zvezi z delnim upoštevanjem delovne dobe, ki so jo delavci dopolnili pri delodajalcu, ki ni Land Salzburg, pri izračunu njihovih plač.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 7(1) Uredbe št. 492/2011 določa:

„Delavec, ki je državljan države članice, na ozemlju drugih držav članic zaradi njegovega državljanstva ne sme biti obravnavan drugače kot domači delavci v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpustitve in, če postane brezposeln, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve.“

Avstrijsko pravo

- 4 Člen 1 zakona Land Salzburg o razporeditvi deželnih uslužbencev (Salzburger Landesbediensteten-Zuweisungsgesetz, LGBL 119/2003) določa:

„(1) Deželni uslužbenci, ki so bili na dan pred začetkom veljavnosti tega zakona zaposleni pri:

1. holdingu deželnih klinik Salzburg ali
2. enoti, ki je del holdinga (deželna bolnišnica St. Johannis-Spital, deželna nevropsihiatrična klinika Christian-Doppler, deželna bolnišnica St. Veit v Pongau, inštitut za športno medicino, centralna in storitvena enota, izobraževalno središče),

se z začetkom veljavnosti tega zakona ob upoštevanju njihovih pravic in dolžnosti kot deželni uslužbenci razporedijo v dosednji kraj opravljanja dela pri [Gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH (v nadaljevanju: SALK)] kot uslužbenci za nedoločen čas.

(2) Če ni določeno drugače, so deželni uslužbenci v smislu tega zakona uradniki [...] in pogodbeni uslužbenci [...] Land Salzburg.“

- 5 Člen 3 navedenega zakona določa:

(1) Poslovodstvo [SALK] je pooblaščen, da za opravljanje nalog [SALK] v skladu s sistemizacijo delovnih mest [...] za Land Salzburg in v njenem imenu na podlagi [...] zaposli potrebno osebe.

(2) Osebe, ki so zaposlene na podlagi odstavka 1, so pogodbeni uslužbenci Land Salzburg [...] in štejejo za uslužbence [SALK].“

- 6 Člen 53(1) zakona Land Salzburg o položaju deželnih pogodbenih uslužbencev (Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz, v nadaljevanju: L-VBG; LGBL. 4/2000) je v različici, ki se uporablja za postopek v glavni stvari, določal:

„Pogodbeni uslužbenec vsaki dve leti napreduje v višji plačni razred svoje kategorije. Če ni določeno drugače, je to napredovanje odvisno od referenčnega datuma za napredovanje.“

- 7 Člen 54 L-VBG je določal:

„Referenčni datum za napredovanje se določi tako, da se za nazaj določi dan nastopa dela, in sicer ob upoštevanju 60 % prej dopolnjene delovne dobe. ‚Prej dopolnjena delovna doba‘ je celotna doba od 18. leta (ali od 22. leta za višje položaje) do dne začetka dela pri Land [...]“

- 8 L-VBG je bil leta 2012 spremenjen z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2004 (LGBL. 99/2012). Člen 54 L-VBG, kakor je bil spremenjen, določa:

„(1) Referenčni dan za napredovanje se določi tako, da se za nazaj določi dan nastopa dela na način, določen v odstavku 2, pri čemer se za začetek obdobja šteje obdobje po 30. juniju leta, v katerem je po vstopu na prvo izobraževalno stopnjo bilo ali bi moralo biti uspešno dokončanih 9 študijskih let.

(2) Obdobje iz odstavka 1 je dnevu nastopa dela predhodno:

1. do 3 leta; v plačnem razredu (A) do vključno 7 let;
2. za obdobja, ki so daljša, v višini 60 %.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 9 SALK je holdinška družba treh bolnišnic in drugih ustanov s sedežem v Land Salzburg, katere edina družbenica je Land Salzburg, tožena stranka v postopku v glavni stvari. V skladu z nacionalno ureditvijo so uslužbenci SALK uradniki ali pogodbeni uslužbenci Land Salzburg.
- 10 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je bilo 31. maja 2012 pri SALK zaposlenih 716 zdravnikov, od katerih jih je 113 prihajalo iz ene od držav članic Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora (EGP), ki ni Republika Avstrija, in 2 850 zdravstvenih delavcev z nezdravniškimi poklici, od katerih jih je 340 prihajalo iz ene od držav članic Unije ali EGP, ki ni Republika Avstrija.
- 11 Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH je s tožbo, vloženo 6. aprila 2012, Landesgericht Salzburg predlagal, naj z učinkom med strankami ugotovi, da imajo uslužbenci SALK pravico, da se jim pri določitvi referenčnega datuma za napredovanje v višji plačni razred njihove kategorije upošteva celotna s poklicnega vidika upoštevana delovna doba, dopolnjena v Uniji ali EGP pri delodajalcih, ki niso Land Salzburg, saj bi se navedena delovna doba, če bi bila dopolnjena v okviru zaposlitve pri Land Salzburg, v celoti upoštevala.
- 12 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je bil ta predlog vложен na podlagi člena 54(1) zakona o delovnih in socialnih sodiščih (Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz). V skladu s to določbo lahko predstavniški organi delavcev, ki lahko nastopajo kot stranke v postopku, v okviru svojih pristojnosti začnejo sodni postopek v delovnopravnih sporih za ugotovitev obstoja oziroma neobstoja pravic ali pravnih razmerij, ki zadevajo vsaj 3 zaposlene v njihovi ustanovi ali podjetju.

- 13 Predložitveno sodišče navaja, da za določitev referenčnega datuma za napredovanje uslužbencev SALK v višji plačni razred v njihovi kategoriji člen 54 L-VBG določa razlikovanje med uslužbenci, ki so bili vedno zaposleni v službah Land Salzburg, in drugimi uslužbenci. Za prve se delovna doba upošteva v celoti, za druge pa se delovna doba, dopolnjena pred zaposlitvijo pri Land Salzburg, upošteva le do 60 %. Zato so uslužbenci, ki svojo poklicno dejavnost začnejo opravljati pri Land Salzburg, razvrščeni v višji plačni razred kot uslužbenci, ki so primerljive delovne izkušnje enako dolgo pridobivali pri drugih delodajalcih.
- 14 Predložitveno sodišče meni, da člen 54 L-VBG ne pomeni neposredne diskriminacije glede na državljanstvo, saj se brez razlikovanja uporablja za avstrijske državljane in državljane drugih držav članic. Vendar to sodišče dvomi o združljivosti te določbe s členoma 45 PDEU in 7(1) Uredbe št. 492/11.
- 15 V teh okoliščinah je Landesgericht Salzburg prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člena 45 PDEU in 7(1) Uredbe [št. 492/2011] nasprotujeta nacionalnemu predpisu (v tem primeru členoma 53 in 54 Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz), v skladu s katerim delodajalec v javnem sektorju za namene določitve referenčnega datuma za napredovanje v celoti upošteva neprekinjeno delovno dobo, ki so jo njegovi delavci pridobili pri njem, vendar pa delovno dobo, ki so jo njegovi delavci pridobili pri drugih javnih ali zasebnih delodajalcih, bodisi v Avstriji bodisi v drugi državi članici [EU] oziroma EGP, za napredovanje v višji plačni razred od določene starosti upošteva zgolj pavšalno?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 16 Land Salzburg trdi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten, ker v njem niso zadostno pojasnjeni dejanski in pravni elementi, ki jih Sodišče potrebuje, da bi koristno odgovorilo na postavljeno vprašanje. Predložitveno sodišče naj zlasti ne bi upoštevalo člena 54 L-VBG, kakor je bil spremenjen, ki naj bi se uporabil za spor o glavni stvari.
- 17 V zvezi s tem je treba opozoriti, da nujnost razlage prava Unije, ki je koristna za nacionalno sodišče, zahteva, naj to sodišče opredeli dejanski in pravni okvir, v katerega so umeščena vprašanja, ki jih postavlja, ali vsaj razloži dejstva, ki so bila podlaga za ta vprašanja (glej sodbi z dne 31. januarja 2008 v zadevi Centro Europa 7, C-380/05, ZOdl., str. I-349, točka 57 in navedena sodna praksa, in z dne 11. marca 2010 v zadevi Attanasio Group, C-384/08, ZOdl., str. I-2055, točka 32).
- 18 Sodišče vztraja tudi pri tem, da mora nacionalno sodišče navesti natančne razloge, ki so ga vodili k temu, da se je spraševalo o razlagi prava Unije in menilo, da je treba Sodišču predložiti vprašanja za predhodno odločanje (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 6. decembra 2005 v združenih zadevah ABNA in drugi, C-453/03, C-11/04, C-12/04 in C-194/04, ZOdl., str. I-10423, točka 46 in navedena sodna praksa, ter sklep z dne 20. januarja 2011 v zadevi Chihabi in drugi, C-432/10, ZOdl., str. I-5, točka 22).
- 19 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da predložitvena odločba vsebuje dejanske in pravne elemente, ki omogočajo tako Sodišču, da predložitvenemu sodišču poda koristne odgovore, kot vladam držav članic in drugim zainteresiranim osebam, da v skladu s členom 23 Statuta Sodišča Evropske unije podajo svoja stališča. Prav tako so bili v predložitveni odločbi jasno navedeni razlogi, ki so predložitveno sodišče vodili k temu, da Sodišču postavi vprašanje za predhodno odločanje.

- 20 Poleg tega je predložitveno sodišče v odgovor na zahtevo za podrobnejše podatke, ki jo je Sodišče nanj naslovilo na podlagi člena 101 Poslovnika Sodišča, navedlo, da člen 54 L-VBG, kakor je bil spremenjen, ni vplival na upoštevnost vprašanja za predhodno odločanje, saj se v tej določbi ohranja upoštevanje 60 % delovne dobe, dopolnjene med 18. oziroma 22. letom in dnem nastopa dela pri Land Salzburg.
- 21 Zato je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Utemeljenost

- 22 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je člena 45 PDEU in 7(1) Uredbe št. 492/2011 treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, na podlagi katere se za določitev referenčnega datuma za napredovanje zaposlenih pri organu lokalne skupnosti v višje plačne razrede v njihovi kategoriji v celoti upošteva neprekinjena delovna doba, dopolnjena pri opravljanju službe pri tem organu, medtem ko se vsaka druga delovna doba upošteva le delno.
- 23 V skladu s členom 45(2) PDEU je prepovedana vsakršna diskriminacija na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom ter drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji. Člen 7(1) Uredbe št. 492/2011 je le poseben izraz načela prepovedi diskriminacije iz člena 45(2) PDEU na posebnem področju zaposlitvenih in delovnih pogojev in ga je zato treba razlagati enako kot ta člen (sodba z dne 26. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Italiji, C-371/04, ZOdl., str. I-10257, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 24 Določitev referenčnega datuma za napredovanje v višji plačni razred kot element, ki vpliva na plačo delavcev, nedvomno spada na stvarno področje uporabe določb, navedenih v prejšnji točki.
- 25 Načelo enakega obravnavanja, določeno tako v členu 45 PDEU kot členu 7 Uredbe št. 492/2011, ne prepoveduje le očitne diskriminacije glede na državljanstvo, temveč tudi vse prikritke oblike diskriminacije, ki z uporabo drugih razlikovalnih meril dejansko privedejo do istega rezultata (glej zlasti sodbi z dne 23. maja 1996 v zadevi O'Flynn, C-237/94, Recueil, str. I-2617, točka 17, in z dne 28. junija 2012 v zadevi Erny, C-172/11, točka 39).
- 26 Določbo nacionalnega prava je treba, če ni objektivno upravičena in sorazmerna z zastavljenim ciljem in čeprav se uporablja brez razlikovanja glede na narodnost, šteti za posredno diskriminatorno, če lahko že samo zaradi svoje narave bolj vpliva na delavce migrante kot na domače delavce in če lahko zato zlasti prve postavi v slabši položaj (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2009 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-269/07, ZOdl., str. I-7811, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 27 Da bi bilo mogoče ukrep opredeliti kot posredno diskriminatorno, ni nujno, da je njegova posledica dajanje ugodnosti vsem domačim državljanom ali postavljanje v slabši položaj le državljanov drugih držav članic, ne pa tudi domačih državljanov (zgoraj navedena sodba Erny, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 28 V obravnavani zadevi lahko nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari s tem, da zavrača upoštevanje celotne upoštevne delovne dobe, ki jo je delavec migrant dopolnil pri delodajalcu s sedežem v državi članici, ki ni Republika Avstrija, po eni strani bolj vpliva na delavce migrante kot na domače delavce, in sicer tako, da prve postavlja v slabši položaj, saj so ti pred nastopom dela pri Land Salzburg zelo verjetno pridobili delovne izkušnje v državi članici, ki ni Republika Avstrija. Tako je delavec migrant, ki je pri delodajalcu s sedežem v državi članici, ki ni Republika Avstrija, pridobil ustrezne, enako dolgo trajajoče delovne izkušnje kot so tiste, ki jih je pridobil delavec, ki je bil zaposlen pri Land Salzburg, uvrščen v nižji plačni razred od tistega, v katerega je uvrščen zadnji navedeni delavec.

- 29 Predložitveno sodišče po drugi strani navaja, da navedena ureditev enako vpliva na delavce, ki so se pri Land Salzburg ponovno zaposlili po tem, ko so bili enkrat tam že zaposleni, nato pa so bili zaposleni pri drugih delodajalcih, saj se celotna delovna doba, ki so jo dopolnili do dne ponovnega nastopa dela pri Land Salzburg, upošteva le do 60 %. Ta ureditev torej lahko odvrne delavce, ki so že zaposleni pri Land Salzburg, od uresničevanja svoje pravice do prostega gibanja. Če se namreč odločijo prenehati opravljati službo pri Land Salzburg, se bo – če bi se pozneje odločili ponovno vključiti v navedeno službo – pri izračunu plače celotna, do takrat dopolnjena delovna doba upoštevala le delno.
- 30 Vendar nacionalne določbe, ki delavcu državljanu države članice onemogočajo, da bi zapustil državo izvora zaradi izvrševanja pravice do prostega gibanja, ali ga od tega odvračajo, pomenijo oviro za to svoboščino, čeprav veljajo ne glede na državljanstvo zadevnega delavca (glej zlasti sodbi z dne 17. marca 2005 v zadevi Kranemann, C-109/04, ZOdl., str. I-2421, točka 26, in z dne 16. marca 2010 v zadevi Olympique Lyonnais, C-325/08, ZOdl., str. I-2177, točka 34).
- 31 Ureditev iz postopka v glavni stvari bi res lahko negativno vplivala tako na delavce migrante kot na domače delavce, ki bi ustrezne delovne izkušnje pridobili pri delodajalcu s sedežem v Avstriji, ki pa ni Land Salzburg. Kot pa je bilo navedeno v točki 27 te sodbe, za to, da bi bilo ukrep mogoče opredeliti kot posredno diskriminatoren, ni nujno, da je njegova posledica dajanje ugodnosti vsem domačim državljanom ali postavljanje v slabši položaj le državljanov drugih držav članic, ne pa tudi domačih državljanov.
- 32 Vse določbe Pogodbe DEU o prostem gibanju oseb in določbe Uredbe št. 492/2011 namreč državljanom držav članic poskušajo olajšati opravljanje poklicnih dejavnosti vseh vrst na ozemlju Unije in nasprotujejo ukrepom, ki bi lahko te državljane postavili v slabši položaj, kadar bi želeli opravljati gospodarsko dejavnost na ozemlju druge države članice (glej v tem smislu zlasti zgoraj navedeni sodbi Kranemann, točka 25, in Olympique Lyonnais, točka 33).
- 33 V zvezi z argumentacijo avstrijske in nemške vlade, ki menita, da nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari le naključno vpliva na odločitev delavca migranta, da se zaposli pri SALK, je treba opozoriti, da se razlogi, iz katerih se delavec migrant odloči uresničevati svojo pravico do prostega gibanja znotraj Unije, ne smejo upoštevati pri presoji diskriminatornosti nacionalne določbe. Možnost sklicevanja na tako temeljno svoboščino, kot je pravica do prostega gibanja oseb, se namreč ne sme omejiti z ugotovitvami, ki so le subjektivne (zgoraj navedena sodba O'Flynn, točka 21).
- 34 Poleg tega členi Pogodbe v zvezi s prostim pretokom blaga, prostim gibanjem oseb, svobodnim opravljanjem storitev in prostim pretokom kapitala pomenijo temeljne določbe za Unijo in vsakršno, tudi najmanjše oviranje teh svoboščin, je prepovedano (glej zlasti sodbi z dne 15. februarja 2000 v zadevi Komisija proti Franciji, C-169/98, Recueil, str. I-1049, točka 46, ter z dne 1. aprila 2008 v zadevi Vlada francoske skupnosti in valonska vlada, C-212/06, ZOdl., str. I-1683, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 35 Nacionalna zakonodaja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, torej lahko ovira prosto gibanje delavcev, kar je načeloma prepovedano s členoma 45 PDEU in 7(1) Uredbe št. 492/2011.
- 36 Tak ukrep bi bil sprejemljiv samo, če bi uresničeval enega od zakonitih ciljev, navedenih v Pogodbi, ali če bi bil upravičen iz nujnih razlogov v javnem interesu. V takem primeru je potrebno tudi, da je z uporabo takega ukrepa mogoče zagotoviti uresničitev zadevnega cilja in da ukrep ne presega tega, kar je potrebno, da se ta cilj doseže (glej v tem smislu zlasti zgoraj navedeni sodbi Kranemann, točka 33, in Olympique Lyonnais, točka 38).
- 37 Predložitveno sodišče v zvezi s tem meni, da ureditev iz postopka v glavni stvari pomeni „nagrado za vezanost“, s katero se želi nagraditi delavce, ki svojo poklicno pot gradijo pri istem delodajalcu. Po mnenju Land Salzburg in avstrijske vlade navedena ureditev ne pomeni tovrstnega nagrajevanja.

- 38 Tudi če bi ta ureditev dejansko sledila cilju vezanosti delavcev na njihove delodajalce in če bi tak cilj lahko pomenil nujni razlog v splošnem interesu (glej sodbo z dne 30. septembra 2003 v zadevi Köbler, C-224/01, Recueil, str. I-10239, točka 83), je treba ugotoviti, da glede na značilnosti navedene ureditve ovira, ki jo vsebuje, ne pripomore k uresničitvi tega cilja.
- 39 Predložitveno sodišče je namreč v odgovor na zahtevo za podrobnejše podatke, navedeno v točki 20 te sodbe, navedlo, da se za delavce SALK kot uradnike ali pogodbene uslužbence Land Salzburg upošteva celotna prejšnja delovna doba, ne glede na to, ali je za naloge, ki jih opravljajo pri SALK, upoštevna, ki je bila brez prekinitve dopolnjena pri opravljanju službe ne le pri sami SALK, ampak pri Land Salzburg na splošno.
- 40 Ob upoštevanju številnosti potencialnih delodajalcev, ki spadajo pod Land Salzburg, pa se s takim sistemom nagrajevanja omogoča mobilnost znotraj skupine ločenih delodajalcev, ne pa nagrajuje vezanost delavca na določenega delodajalca (glej v tem smislu sodbo z dne 30. novembra 2000 v zadevi Österreichischer Gewerkschaftsbund, C-195/98, Recueil, str. I-10497, točka 49).
- 41 Land Salzburg ter avstrijska in nemška vlada trdijo, da ureditev iz postopka v glavni stvari sledi zakonitima ciljema upravne poenostavitve in preglednosti. Glede prvega cilja naj bi pavšalno odmerjen 60-odstotni delež skupne delovne dobe, dopolnjene pri delodajalcu, ki ni Land Salzburg, nadomestil prejšnji, kompleksnejši sistem, da bi se poenostavil izračun, ki ga mora organ uporabiti pri določitvi referenčnega datuma za napredovanje v višji plačni razred, saj ni treba več za vsak primer posebej preverjati celotne poklicne poti novozaposlenih delavcev, in da bi se posledično zmanjšali pripadajoči upravni stroški.
- 42 Vendar ni mogoče sprejeti, da cilj upravne poenostavitve, ki je namenjen le olajšanju nalog „javnega“ organa, zlasti s poenostavitvijo izračunov, ki jih mora ta opraviti, pomeni nujni razlog v splošnem interesu, ki bi upravičeval omejitev take temeljne svoboščine, kot je pravica do prostega gibanja delavcev, zagotovljena s členom 45 PDEU.
- 43 Poleg tega je ugotovitev, da taka poenostavitev omogoča zmanjšanje upravnih stroškov, samo ekonomska in v skladu z ustaljeno sodno prakso torej ne more pomeniti nujnega razloga v splošnem interesu (glej zlasti sodbo z dne 15. aprila 2010 v zadevi CIBA, C-96/08, ZOdl., str. I-2911, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 44 Glede tega, da se z nacionalno ureditvijo iz postopka v glavni stvari poskuša zagotoviti večjo preglednost za določitev referenčnega datuma za napredovanje v višji plačni razred, je treba ugotoviti, da ta ureditev vsekakor presega tisto, kar je nujno za uresničitev tega cilja. Preglednost, ki se jo poskuša doseči, bi se namreč lahko zagotovila z ukrepi, ki ne ovirajo prostega gibanja delavcev, kot na primer z izdelavo in objavo ali širjenjem z ustreznimi sredstvi vnaprej določenih in nediskriminatornih ukrepov za oceno trajanja delovnih izkušenj, upoštevanih za napredovanje v višji plačni razred.
- 45 Ob upoštevanju predhodnih navedb je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je člena 45 PDEU in 7(1) Uredbe št. 492/2011 treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, na podlagi katere se za določitev referenčnega datuma za napredovanje zaposlenih pri organu lokalne skupnosti v višje plačne razrede v njihovi kategoriji v celoti upošteva neprekinjena delovna doba, dopolnjena pri opravljanju službe pri tem organu, medtem ko se vsaka druga delovna doba upošteva le delno.

Stroški

- 46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člena 45 PDEU in 7(1) Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, na podlagi katere se za določitev referenčnega datuma za napredovanje zaposlenih pri organu lokalne skupnosti v višje plačne razrede v njihovi kategoriji v celoti upošteva neprekinjena delovna doba, dopolnjena pri opravljanju službe pri tem organu, medtem ko se vsaka druga delovna doba upošteva le delno.

Podpisi